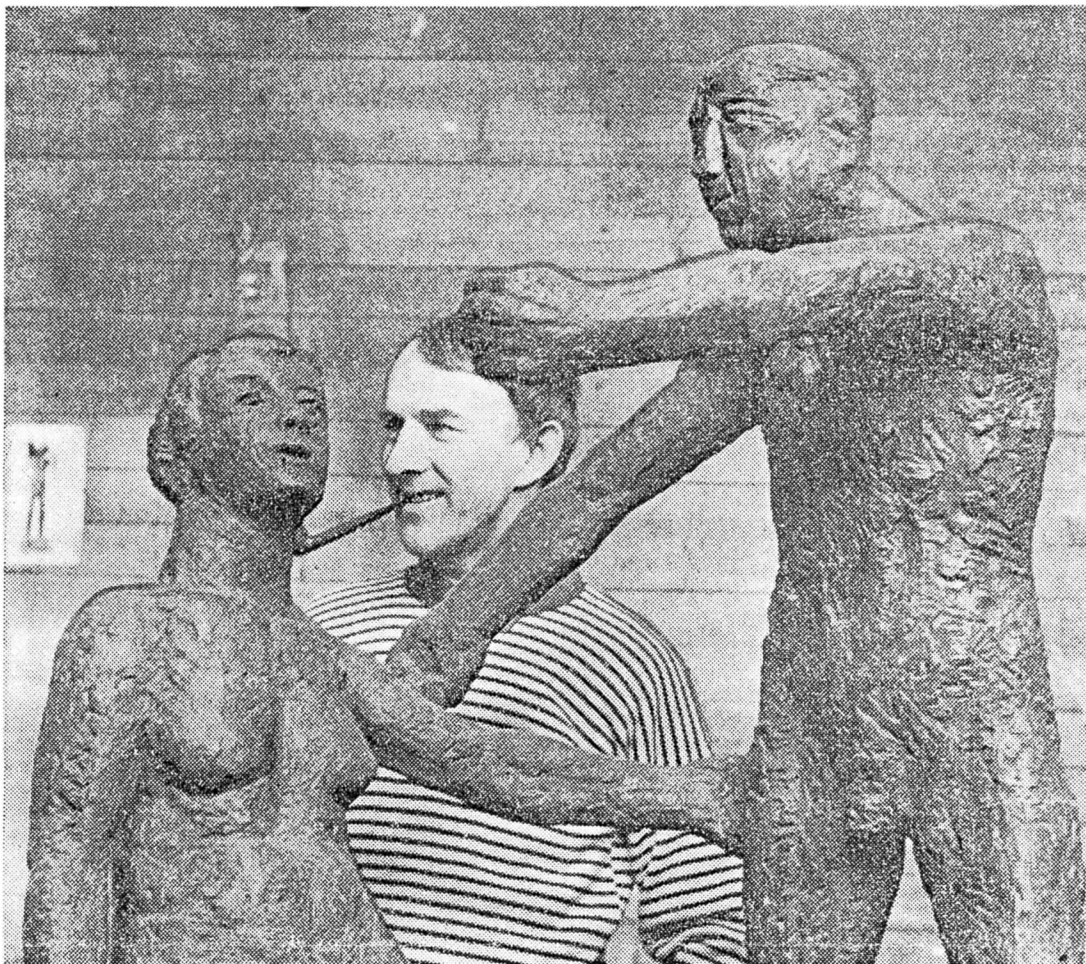

En nervøs skulptur

En skulptur skal have æggets spænding, mener Morten Nielsen, der vil vise forholdet mellem mand og kvinde på en ny måde

Morten Nielsen og »Dialog«

»35.000 kr. skal Morten Nielsen have for den dejlige gruppe af mand og kvinde, men den er nu også vidunderlig«, skrev en kritiker om Morten Niensens store bronzeskulptur »Dialog«, der udstilles på decembristernes udstilling i Den Frie.

Om samme skulptur skrev en anden, at billedhuggeren »fornyser naturalismen inde fra med udgangspunkt i sit menneskelige engagement«, og en tredje skrev om »statisk ro og større myndighed«.

Det er altså et kunstværk, der er blevet lagt mærke til. Gruppen er også anderledes end de skulpturer, man ellers kender Morten Nielsen for. Den virker mere brutal, får måske beskueren til at tænke på en billedhugger som Wiig Hansen.

I STOFFET

— Hvorfor hedder Deres skulptur »Dialog«, Morten Nielsen. Og hvorfor er den mere brutal, end man kender Dem?

— Det er forholdet mellem mand og kvinde, der er kommet til udtryk på en ny måde. Skulpturen er en samtale. Før har man prøvet at skildre forholdet mellem kvinde og mand som en harmoni, også en skulpturel harmoni. Med kvindens ligeberettigelse bliver der et nyt spændingsforhold. Den spænding kan også godt ligge i stoffet, i overfladen; deres kroppe overflade er ikke glat. Skulpturen er lidt forvredet og lidt nervøs.

— Og sådan er forholdet mellem mand og kvinde i dag?

— Det må De ikke skrive. Men tager vi menneskene samlet i forhold til tiden, så er det det.

ALMENT

— Man kunne ved den brutale form komme til at tænke på en billedhugger som Wiig Hansen.

— Han skildrer det enkelte menneskes psykiske kamp. Men dette skulle gerne være menneskene, ikke et enkelt, og det skulle gerne være mere alment forståeligt. Et ordskifte. Et ordspil — er det ikke det samme som en dialog? Noget skulle barnet jo hedde.

Lave en klassisk skulptur kår man ikke i dag. Det kan man ikke gøre i et ikke-klassisk samfund. Man må kende den klassiske baggrund — og så smide den væk. Den klassiske skulptur har helt andre skønhedsideal.

— Hvad er Deres?

— Det skal først og fremmest være en skulptur, når den er færdig.

— Og det vil sige?

— At tingen som helhed spænder sit volumen ud. Fylder sin form. Det er noget med et æg. For at være en skulptur må det have den spænding, som ægget har.

— Og det har »Dialog«?

IDÉ

— Den falder da ikke skilt ad. Arme og ben rasler ikke til højre og venstre. De er bundet ind i et stramt forhold. Der skal kun en lille forandring i gestus til, så bliver udtrykket helt forandret. Se mandens hånd. Umiddelbart kan den opfattes som en knytnæve, men så ser man, at det er en bevægelse, der stopper et bestemt sted. Skulpturen er en idé i en bestemt udtryksform. Den idé kunne ikke udformes blødt og smukt. Jeg har prøvet at ramme ideen både med rytmen og overfladen. Brydes lov-mæssigheden blot en lille smule, er skulptur og idé og det hele væk.

— Hvad er ideen?

— Den er samhørigheden mellem mand og kvinde. Men tidens nervøsitet er med i deres forhold. Den påvirker dem, ganske enkelt. Skulptur er jo ikke håndens arbejde. Den er et spejl af, hvordan man opfatter tilværelsen.

VIRTUS SCHADE